

Sygn. akt VIII U 582/21

UZASADNIENIE do całości wyroku

Decyzją z dnia 28 grudnia 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. określił zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek K. T. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej na kwotę 8127,84 złotych, za okres luty 2020 – lipiec 2020.

Kolejną decyzją z dnia 19 stycznia 2021 roku ZUS określił zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek wnioskodawczynie na kwotę 4063,92 złotych za okres sierpień 2020 – październik 2020 roku.

Decyzje w aktach rentowych

Wnioskodawczynie wskazała, że pierwszą decyzję otrzymała w dniu 2 stycznia 2021 roku, nie zgodziła się z nią, ponieważ od 2018 roku nie prowadzi już działalności gospodarczej, mieszka z babcią, pracuje dorywczo i z uwagi na zły stan psychiczny podjęła leczenie.

Odwołując się od drugiej decyzji skarżąca podniosła te same okoliczności co do tego, że od lipca 2018 roku nie prowadzi działalności gospodarczej, zaś po otrzymaniu spornych decyzji złożyła formalny wniosek o wykreślenie działalności z (...).

Odwołania w aktach obu spraw

Sąd połączył oba odwołania do wspólnego rozpoznania.

ZUS wniósł o odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 28.12.2020 roku oraz o oddalenie odwołania od decyzji z 19.01.2021 roku.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawczynie uchybiła terminowi do wniesienia odwołania od pierwszej decyzji, bo złożyła je 8 lutego 2021, zaś termin upłynął 2 lutego 2021 roku.

Co do drugiej decyzji organ rentowy przytoczył treść art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i podniósł, że w spornych okresach wnioskodawczynie prowadziła działalność gospodarczą, a wniosek o wykreślenie tej działalności został złożony dopiero w dniu 19 stycznia 2021 roku.

Odpowiedzi na odwołania k 40-41

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje

K. T. prowadziła działalność gospodarczą od 1 sierpnia 2017 roku do 28 lutego 2018 roku. W związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wydał w dniu 22 lipca 2021 roku decyzję, że wnioskodawczynie podlega w tym okresie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał ponadto, że zgromadzone dokumenty nie potwierdzają, aby po dacie 28.02.2018 roku ta działalność była jeszcze prowadzona.

Decyzja z 22 lipca 2021 roku została wydana w związku z przeprowadzonym postępowaniem wyjaśniającym, wszczętym na wniosek K. T.. Wnioskodawczynie dostarczyła do ZUS dokumenty z Urzędu Skarbowego oraz z (...) potwierdzające, że prowadzenie działalności nie było kontynuowane po dniu 28 lutego 2018 roku.

Decyzja k 57

Pomimo powyższej decyzji, organ rentowy nie uchylił zaskarżonych decyzji, na mocy których określił zadłużenie wnioskodawczynie za 2020 rok (luty – lipiec i sierpień – październik) z tytułu rzekomego prowadzenia działalności gospodarczej.

Obie zaskarżone decyzje dotyczyły działalności gospodarczej, zarejestrowanej w dniu 1 sierpnia 2017 roku, czyli tej, co do której ustalono podleganie ubezpieczeniom społecznym wyłącznie do 28 lutego 2018 roku.

Dokumenty z postępowania wyjaśniającego w aktach rentowych

Na rozprawie w dniu 16 września 2021 roku pełnomocnik organu rentowego oświadczył, że decyzja z dnia 22 lipca 2021 roku o podleganiu ubezpieczeniom społecznym w okresie od 1 sierpnia 2017 roku do 28 lutego 2018 roku jest prawomocna oraz że na chwilę obecną na koncie wnioskodawczynie nie ma żadnego zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne.

Powyższe okoliczności nie są sporne, dlatego Sąd zaniechał przeprowadzenia dalszego postępowania dowodowego.

Zgodnie z art 6 ust 1 pkt 5 oraz art 12 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442), osoby prowadzące na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo następującym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu i rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu.

Zgodnie zaś z art. 13 pkt 4 powołanej ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z dyspozycją art. 46 ust. 1 ww. ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W rozpoznawanej sprawie ZUS wydał zaskarżone decyzje, określając kwotowo stan zadłużenia wnioskodawczynie w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.

K. T. złożyła odwołanie od decyzji z dnia 28 grudnia 2020 roku z kilku dniowym opóźnieniem, jednak Sąd mając na uwadze całokształt okoliczności uznał, że nie ma podstaw do odrzucenia odwołania.

Po pierwsze wnioskodawczynie w odwołaniu podniosła, że po wyjeździe męża w 2018 roku stara się jakoś sobie poradzić, zarówno psychicznie jak i materialnie. Pracuje dorywczo, mieszka z babcią, ale z uwagi na zły stan zdrowia psychicznego podjęła leczenie.

Po drugie, wnioskodawczynie podjęła aktywnie próbę wyjaśnienia całej sytuacji, zgłosiła do (...) wnioski o wykreślenie działalności, której faktycznie nie prowadziła od 2 lat, załatwiła niezbędne formalności w Urzędzie Skarbowym i podjęła rozmowy z ZUS.

To wszystko zaowocowało decyzją z dnia 22 lipca 2021 roku, na mocy której określono faktyczny czas prowadzenia przez wnioskodawczynie działalności gospodarczej, a co za tym idzie także okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Po trzecie, pozostawienie w obrocie prawnym decyzji z dnia 28 grudnia 2020 roku byłoby sprzeczne z decyzją z dnia 22 lipca 2021 roku, zaś dla Sądu nie jest zrozumiałe, dlaczego organ rentowy nie zdecydował się na uchylene zaskarżonych decyzji, skoro na koncie wnioskodawczynie nie ma żadnego zadłużenia, a decyzje te dotyczą roku 2020, kiedy to wnioskodawczynie już nie prowadziła działalności gospodarczej, co stwierdził sam ZUS.

Podsumowując, Sąd uznał, że nie zachodzą podstawy do odrzucenia odwołania od pierwszej decyzji (opóźnienie kilku dniowe i bark winy umyślnej bądź rażącego niedbalstwa po stronie ubezpieczonej), a ponieważ organ rentowy nie uchylił żadnej z zaskarżonych decyzji, należało orzec merytorycznie.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, bezsporny i przyznany przez obie strony postępowania potwierdził, że w okresach luty-lipiec 2020 oraz sierpień – październik 2020 wnioskodawczyni nie prowadziła działalności gospodarczej, a co za tym idzie nie podlegała z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Dlatego Sąd zmienił obie zaskarżone decyzje i uwzględnił odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem oraz aktami rentowymi doręczyć pełn. ZUS.